

Нека извесни хроничар X ствара хронику (летопис) о догађајима из периода (A, B) . Природно је претпоставити да ће у том циљу он пажљиво проучити све документе из раздобља (A, B) сачуване до његовог времена. Другим речима, хроничар ће изучити документе резидуалног фонда информације $C_P(T)$, где је P година (или године) активности датог хроничара X . Као резултат појавиће се хроника X подељена на "поглавља" $X(T)$, заснована на резидуалном фонду $C_P(T)$.

Статистички модел (хипотеза): стварајући своју хронику, хроничар ће детаљније описати оне године из којих је до њега дошло више информације (и следствено томе, мање детаљно ће описати оне године из којих је до њега дошло мање информације).

То значи (ако је модел тачан) да ће график обима $N(X(T))$ имати пикове управо оних година (на интервалу (A, B)) у којима има пикове график резидуалног фонда $C_P(T)$. Међутим, пошто се тачке пикова графика $C_P(T)$ поклапају са тачкама пикова графика првобитног фонда $C(T)$, може се очекивати да се тачке пикова графика $N(X(T))$ поклапају (блiske су) са тачкама пикова графика првобитног фонда $C(T)$.

Последица: ако два разна хроничара X и Y описују историју региона G из раздобља (A, B) (а сами нису савременици описаних догађаја), тачке максимума графика обима $N(X(T))$ и $N(Y(T))$ треба да се "поклапају" (буду блiske).

Коментар: поменуте тачке пикова блiske су тачкама пикова истог графика $C(T)$, а због тога треба да буду и међусобно блiske (за различите текстове X и Y који описују исте догађаје из раздобља (A, B)).

Формулиштимо сада принцип корелације максимума функција обима. Претходна размишљања могу нам послужити као путоказ.

Принцип корелације максимума: а) ако су два текста X и Y несумњиво зависна (тј. описују практично исте догађаје епохе (A, B) региона G), онда тачке пикова графика обима $N(X(T))$ и $N(Y(T))$ треба међусобно да корелирају (да буду блiske); б) ако су два текста X и Y несумњиво независна (тј. или описују несумњиво различите регионе, или несумњиво разне епохе и разне догађаје), тачке пикова графика $N(X(T))$ и $N(Y(T))$ не треба да корелирају.

Преостале текстове, тј. оне који нису ни несумњиво зависни ни несумњиво независни назовимо неутралним. У односу на њих не тврди се ништа.

Због важности модела, прокоментариштимо га детаљније. Дакле, увесли смо у разматрање два графика: график обима првобитног фонда и график обима резидуалног фонда. Други график зависи од године P за коју рачунамо обим преосталих текстова. У складу са хипотезом, тачке локалних максимума треба да корелирају. Другим речима, оба графика треба да имају истовремене пикове на временском интервалу (A, B) . Пошто нам је график $C(T)$ непознат, тешко је проверити модел у том облику. Међутим, можемо проверити једну од његових последица (принцип корелације максимума): године које је детаљно описао аутор X треба да се подударају са годинама које је детаљно описао аутор Y , за било која два текста који описују исти временски интервал и исту земљу, тј. графици $N(X(T))$ и $N(Y(T))$ треба да имају пикове у истим годинама. То је тврђење прилично природно: пошто оба аутора који описују исти времен-